

MİLLİ MÜCADELE'DE SERVETİYE CEPHESİ

E. Emin ÖZTÜRK / Araştırmacı-Yazar

Birinci Dünya Savaşı 28 Temmuz 1914 yılında başladı. Osmanlı Devleti; Almanya, Avusturya-Macaristan ve Bulgaristan ile ittifak yaparak 11 Kasım 1914'te İttifak Devletleri ile savaşa girdi. İttifak Devletleri bu savaşı kaybetti ve Osmanlı Devleti 30 Ekim 1918'de imzaladığı Mondros Ateşkes Antlaşması ile savaştan çekildi. Mondros Antlaşması'na göre, ordudaki askerler terhis edildiği için savunmasız kalan şehirlerimiz, İttifak devletlerince işgal edilmeye başlandı. Bu illerimizden biri olan İzmit 20 Kasım 1918 tarihinde, İngilizler tarafından işgal edildi

Servetiye Milislerini oluşturan her direnişçi, silahını kendisi sağlamıştır. Silahı olmayan ineğini, öküzünü satarak silah tedarikine gitmiştir. Savaşamayan bazı yaşlılar ise ya mevcut silahını bağışlamış ya da satın aldıkları silahları milis kuvvetlerine vermişlerdir.

İzmit'e bağlı olan Bahçecik, Ermeni nüfusunun en yoğun olduğu bölgedir. İngilizler bunu bir fırsata çevirerek, Ermenileri silahlandırmaya başladı ve ayrıca işgal ettikleri bölgelere, Yunan kuvvetlerini de takviye ettiler. Manisa Tümeni olarak da adlandırılan 11. Yunan Tümeni, 1920 Ağustos'unda, İzmit'in işgalini İngilizlerden devir almaya başladı.

Yunan öncü kuvvetlerinden 16. Alayın bir taburu Çuhane'ye, diğer bir taburu ise Bahçecik girişindeki Aşağı Maşatlık'a yerleşerek, Bahçecik'i işgal etti. İşgal kuvvetleri kendilerini güvenceye almak için Rum ve Ermeni işbirlikçilerle silah toplama işine hız verdiler. Körfezin güneyindeki sahil köylerinin silahlarını zor kullanarak sorun çıkmadan topladılar. Sıra dağ köylerine geldiğinde, Servetiye Camii köyüne, Bahçecik Merkez Muhtarı Hamparsum'u aracı olarak gönderdiler. Hamparsum köylülere, Yunan komutanın, eğer silahların teslimatı sağlanırsa halkın canına malına dokunulmayacağını, aksi halde köyü yakacaklarını, taş üstünde taş bırakmayacaklarını söyledi.

Bahçecik Muhtarı Hamparsum, Servetiyelilerin direniş kararını, Yunan komutanına bildirdi. Şimdiye kadar bir direnişle karşılaşmayan Yunan komutanı ise, bir köyün destek almadan tek başına direnemeceğini varsayarak direnişçilerin, mutlaka Geyve'de bulunan Kuva-i Milliye'den yardım aldıklarını dü-

şündü. Komutan yerli Ermeni ve Rum halkını, Bahçecik'e inen köylülerden istihbarat almak için görevlendirdi. Elde ettiği istihbarata göre direnişçilerin Kuvay-i Milliye'den destek almadıklarını öğrenmesine rağmen, yine de Çuhane'deki taburdan dağ topları ve yerli işbirlikçilerden 300 kişilik bir destekle, 1500 kişilik taburunu güçlendirdi.

Köy halkı, cami yanında toplanarak Bahçecik'teki Yunan komutanın isteğini tartıştılar. Köydeki bazı yaşlılar, tam donanımlı düşmanla başa çıkamayacaklarını, düşmanın arkasında İngiliz ve Fransız olduğunu, Rum ve Ermeni azınlıkların destek gördüğünü, yeteri kadar silah ve mühimmatları olmadığını, karşı çıkıldığında çoluk çocuğun düşman tarafından öldürüleceğini, bu nedenle silahların tesliminin daha doğru olacağını ileri sürdüler.

Zorunlu terhisle köye dönen eski asker ve gençler, yaşlıların bu görüşünü benimsemediler. Yunanlıların, daha önce işgal ettikleri yerlerde katliam ve işkenceler yaparak halka zulüm ettiklerini dile getirdiler. Yunan komutanının "Halkın canına, malına, ırzına dokunmayacağız." şeklindeki propagandasına aldanmamak gerektiğini ifade ederek, silahların teslim edilmesi fikrine karşı çıktılar.

Soytarı Mustafa Efendi (Tarı), Halit'in Ahmet (Candaner) ve Değirmendüzü Mahallesi'nden Halil Hoca'nın, direnişten yana olmaları,

köy halkının direniş yönünde karar almasını sağladı.

Milis Kuvvetleri komutanı Mahmut Nedim Bey' in yönlendirmesi ile köy halkı, yaptığı taklit ve doğaçlamalar sebebiyle kendisine "soytarı" lakabı verilen Mustafa Efendi'yi "Servetiye Milis Komutanı" olarak seçti. Milis kuvvetleri direnişe karar verilmesi üzerine, silah ve mühimmat tedarikine öncelik verdiler. Bahçecik'i, Servetiye Karşı köyüne bağlayan Su İçmez Yolu'na hâkim olan ve Bahçecik'i gören yerlere siperler kazmaya başladılar. Kadın ve çocukları, hayvanlarıyla birlikte Katrözü (Çilekli) tarafındaki Ercova Yaylası'na ve Hamidiye üzerindeki yaylalara gönderdiler.

Servetiye milisleri; Servetiye Cami, Servetiye Karşı köyü, Eğrelti köyü, Kazandere halkından oluşturuldu. Tepecik, Aksığın, Serindere ve Nüzhetiye'den de zaman zaman destek gördüler. Servetiye Milisleri çoğunluğu, savaş görmüş deneyimli askerle birlikte askere hiç gitmemiş gençlerden oluşturuldu. Cephe komutanı Soytarı Mustafa Efendi olan milis gücünün toplamı 150 kişiydi. Takım komutanlarının bazıları: Bayraktar Çavuş, Memiş ve Nuri Ağa, İsmail Çavuş (Dervişoğlu), Şalamber Mehmet Çavuş (Şener), Burnaz Mehmet Çavuş (Korkmaz), Çolak Mustafa (Kolaylı), Ali Çavuş (Biçer), Hasan Çavuş (Karayel), Hüseyin Çavuş (Kartal), Hacı Mecit (Karaaslan), Cafer Çavuş (Kocatürk), Bakırcı Ahmet Çavuş (Aktürk), Kadem Çavuş (Duran), Sıhhiyeci Arif Çavuş (Duran), Gürgenli Hasan (Serim), Hacı Şakir (Özkaraaslan), İsmail Çavuş (Duran), Mehmet Çavuş (Karayel), Topçu Dursun Çavuş (Turan), Mar-yol Osman (Ayman), Dursun Çavuş (Ay), Hidayet Özyay, Reşit Usta, Abdullâh Aydenizdir.

Servetiye Milislerini oluşturan her direnişçi, silahını kendisi sağlamıştır. Silahlı olmayan ineğini, öküzünü satarak silah tedarikine gitmiştir. Sa-

Fotoğraf Kaynak: <https://www.kocaeligazetesi.com.tr/makale/7031518/mesut-akbulut/servetiye-cephesi-hikaye-kitabi-oldu>

vaşamayan bazı yaşlılar ise ya mevcut silahını bağışlamış ya da satın aldıkları silahları milis kuvvetlerine vermişlerdir.

Demirci Kadem (Kadem Serindere), İngilizlerin bazı parçalarını alarak kullanılamaz hale getirdiği 7,5'luk toplarını kendi yaptığı parçalarla çalışır hale getirmiştir. Orijinali gibi olmayan bu toplar, her atışta pim kesmesi nedeniyle çok sayıda pim üretilerek kullanılmıştır. Bu topu, Topçu Dursun Çavuş (Dursun Turan) kullanmıştır.

Cephe Karargâhı, revir ve yemekhane olarak Servetiye Karşı köyünde cepheye yakın yerde, Hacı Şaban'ın (Duran) düzenlediği iki katlı ahşap bina kullanılmıştır. Yaralılara burada ilk müdahaleyi Sıhhiye Çavuşu Arif (Duran) yapmıştır. Ona Sıhhiye Çavuşu Mevlut (Civelek) yardım etmiştir. Yemek işleri, kadınlar yaylalara gönderildiği için erkekler tarafından yerine getirilmiştir. Erzaklar sıra ile ailelerden sağlanmışsa da zaman zaman iâşe işlerinde aksaklıklar ortaya çıkmış ve cephedekiler aç kalmıştır.

Servetiyeliler, Yunanlıların her an baskın yapacağı düşüncesiyle Bahçecik, Yayla, Suçmez üzerinden Servetiye Karşı köyüne gelen ana yolun karşısında (mezarlık yanında) ve yolun diğer iki kolunu gören yerlerdeki siperlerde, düzenli nöbet tutmaya

başladılar. Bir gün sabaha karşı Soytarı Mustafa Efendi, yanına aldığı altı kişiyle Suçmez yolunda keşfe çıktı. İlk çatışma, keşif sırasında düşmanla karşılaşmaları üzerine çıktı. Düşmanı görünce hemen siperlere yatmaları, konumlarının iyi olması, düşmanın toplu olması nedeniyle çatışma sonunda Yunan birliği bozuldu. Bundan istifade eden Soytarı Mustafa Efendi ve arkadaşları, zayıat vermeden, mezarlığın yanındaki siperlerine geri döndüler. Toparlanan düşman birliği tekrar saldırıya geçti. Bunlarla küçük gruplar halinde vur kaç savaşı verildi. Bir ara cephenin dağılmasından istifade eden Yunanlılar, Yan Mevlüt'ün tepeyi aldılarsa da birliklerin toparlanması ve Tepecik'ten gelen yardımın yetişmesiyle tepe geri alındı. Düşman, Bahçecik'e kadar kovalandı. O güne kadar Yunanlılar İzmit'te (Kocaeli) bir direnişle karşılaşmamışlardı. Kocaeli'nde bulunan Yunanlılara ilk kurşun, Servetiye cephesinde sıkılmıştır.

İkinci gün, Yunan keşif uçağı, Servetiye üzerinde görüldü. Akabinde de Körfezdeki Yunan gemilerinden siperlere atışlar başladı. Daha sonra, Yunan keşif uçağı, birkaç yerden açılan ateşle, kurşunun pervanesine çarpması neticesi düştü. Üçüncü ve dördüncü günde de Yunan kuvvetleri tekrar saldırdılar ve başarı elde edemediler.

Bu arada, 1920 Eylül ayı ortalarında, Bahçecik'teki Yunan askerleri, Mevlüt Çavuş'un tepenin altında siperler kazarak mühimmatlarını burada depoladılar. Şiddetli saldırı sonucu, Yan Mevlüt'ün tepeyi tekrar ele geçirdiler. Bu zor durum karşısında Servetiyeliler, Geyve'de bulunan Kuva-yi Milliye Komutanlığı'ndan yardım istediler. Gökbayrak Milis Tabur Komutanı, Yüzbaşı Cemal (Bayraktar) Bey, topuyla birlikte Servetiye Cephesine yardım için görevlendirildi.

Yüzbaşı Cemal Bey, topunu Duadüzü'ne yerleştirdi. Yanında getirdiği Kuva-yi Milliye askerleri ve Servetiyeli milisleri, Taş caminin oradan geçirerek Yan Mevlüt'ün Tepe'ye yakın yere yerleştirdi. İsabetli top atışıyla dağılan Yunan askerlerine, Kuva-yi Milliye ve Servetiye milisleri birlikte saldırarak Yunanlıları tepeden geri püskürttüler. Bunun üzerine Yunanlılar tepenin altındaki mühimmatlarını bırakarak Bahçecik yönünde geri çekildiler.

Ertesi gün Cemal Bey, topunu Mevlüt Çavuş'un tepeye, Bahçecik'i gö-

recek şekilde yerleştirdi. Seymen'de gemilerin asker boşalttığı ve Bahçecik'e doğru yürüyüşe geçtiği gözlemlendi. Düşman, Aşağı Maşatlık'a gelince top mevziisine girmiş oldu. İsabetli üç top atışıyla, gelen Yunan birliği çil yavrusu gibi dağıldı. O gün ve gece kimse gelmedi. Büyük bozgun yiyen düşmanın, daha güçlü saldıracağı hesap edilerek Tepeciklilerden yardım istendi. On beş kadar milis geldi. Ama ertesi gün Yunanlılarda bir hareket görülmedi. Akşama doğru, Binetaş yönünden atlı bir haberci geldi. Düşmanın iznik ve köylerine girdiği ve buraları yaktığı haberi gelince Yüzbaşı Cemal Bey, topunu ve mahiyetini alarak Binetaş üzerinden, iznik'e doğru yola çıktı. Yunan birlikleri, Türklerin yardım aldığı ve topları olduğunu göz önüne alarak işi sıkıya aldı. Türklerde, Yunanlılardan büyük bir baskın beklentisi vardı. O nedenle gelen Tepeciklileri bırakmadılar. Beklenen baskın, 18 Eylül 1920 günü, beklenen yönden değil, gece vakti bir kolu Yuvacık üzerinden Araboğlu Tepe'ye, ikinci kolu Bahçecik Soğuksu üzerinden Araboğlu tepeye, üçüncü bir kol da, Bahçecik Suiçmez Yolu üzerinden Yan Mevlüt'ün tepe olmak üzere üç koldan sabaha karşı geldi. Araboğlu tepe ile Yan Mevlüt'ün tepe arasında iki ateş arasında kalan Servetiye milisleri, zaman zaman çok zor durumlara düşmelerine rağmen toparlanıp, düşmanı geldikleri yöne geri püskürtmeyi başardılar. O günkü çarpışmalarda; Ahmet Candaner (Halit oğlu), Ahmet Azak (Hacı Arif oğlu), Ahmet Kıyar (Hatip oğlu), İsmail Alev (Hasbahçeli Kerim oğlu), Recep Çakır (Çakır oğlu) şehit olmuştur. Ertesi gün, Körfezdeki gemilerden, Servetiye cepheleri topa tutulmuş, Gâvur Dağını (Silme'nin Sırtı) aşan top mermileri Servetiye Cami köyü yakınlarına düşmüş, şehit definlerine ara verilmiştir. Ortalık sakinleşince defin işlemine devam edilmiştir.

Yunanlılar, Bahçecik'teki birliklerin güvenliğini, kış gelmeden sağlamak için, Araboğlu Tepe üzerindeki Türk siperlerinin karşısına, Bahçecik üstündeki Taşlıtepe denilen yere siperler kazdılar. Daha sonra bu siperleri taş duvarlarla kale gibi tahkim ederek dağ topları ile güçlendirdiler.

Çatışmalar ara vermeden devam ederken kış yaklaşmaktaydı. Hamidiyeli Zobuoğlu Hasan'ın Yunanlılarla resmi irtibatı vardı. Bir gün Zobuoğlu Hasan Servetiye 'ye gelecek Soyтары Mustafa Efendi ve köyün ileri gelenleri ile görüştü. "Önümüz kış, Servetiyeliler de razı olursa düşman komutanı ile görüşüp komutanı geçici ateşkese razı edebilirim." dedi. Servetiyeliler kış mevsiminden dolayı geçici ateşkese razı oldular. Çünkü kadınlar, çocuklar ve hayvanlar hâlâ yaylalarda zor durumdaydı. Bu öneri Yunanlılar tarafından kabul edilerek ateşkes sağlandı. Anlaşmaya göre Yunanlılar Servetiye tarafına, Servetiyeliler de Bahçecik tarafına geçmeyecekti. Kış mevsimini Yunanlılar Taşlıtepe'deki kale gibi siperlerinden Türklerin hareketlerini, Türkler de Araboğlu Tepe'deki siperlerinden Yunanlıların hareketlerini kontrol ederek geçirdiler.

Geyve'deki Kuva-yi Milliye ile irtibatı Mahmut Bey (Erdem) sağlıyordu. Mahmut Bey oradan aldığı cephaneyi, Servetiye cephesine iletliyordu. Bir kış günü Halit Paşa, Geyve'den dağ yoluyla gelerek, cepheleri incelemiş ve cephe komutanı Soyтары Mustafa Bey'den bilgi almıştır. Ayrıca milislerle ilgilenererek onlara moral vermiştir. Akşamı da Tantaoglu Ahmet Ağa'nın konağında geçirmiştir. 1921 Mayıs'ında Nurettin Paşa, Mahmut Bey'le birlikte Servetiye'ye gelerek, Servetiye Cephesini teftiş etmiş, Soyтары Mustafa Efendi'den bilgi alarak memnuniyetini belirtmiştir. Sonra hep beraber Zobuoğlu Cephesini teftişe gitmişlerdir.

1920 yılını 1921 yılına bağlayan kış köy halkı, barış içinde siperlerde

1921 yılı Mart ayında, Mürettep Kolordu Komutanlığı kurulmuş, komutanlığına Kazım Özalp getirilmişti. Bu tarihten önceki bütün çatışmalar mevzi çatışmalarıdır. Bu tarihten sonraki tüm çatışmaları, Kuva-yi Milliye'nin düzenli orduları ve ona destek veren milis güçleri birlikte yürütmüşlerdir.

nöbet tutarak silah ve mühimmat tedarikiyle geçirdi. Bahar gelince Yunanlılar, Servetiyelilerle yaptıkları geçici barışı bozdular. Servetiye ve civarına Yunan saldırıları başladı.

1921 yılı Mart ayında, Mürettep Kolordu Komutanlığı kurulmuş, komutanlığına Kazım Özalp getirilmişti. Bu tarihten önceki bütün çatışmalar mevzi çatışmalarıdır. Bu tarihten sonraki tüm çatışmaları, Kuva-yı Milliye'nin düzenli orduları ve ona destek veren milis güçleri birlikte yürütmüşlerdir. 1921 Nisan ayından itibaren Zobuoğlu Hasan Bey Hamidiye, İhsaniye ve çevre köylerden oluşturduğu milis kuvvetleriyle Kuva-yı Milliye'ye destek vermeye başladı.

1921 Martından itibaren Yunan birliklerinin İzmit Adapazarı arasındaki hareketliliği arttı. Yunanlılar Adapazarı yönünde yayılmaya başladılar. 25 Mart 1921 günü Sapanca'yı, 26 Mart günü Adapazarı'nı işgal ettiler. 29 Mart günü Geyve Boğazı'nı geçmeye çalıştılar fakat Türk birlikleri karşısında tutunamayıp geri püs-kürtüldüler.

29 Mart 1921 günü Değirmendere Mıntıka Komutanlığı, Yunanlıların Bahçecik ve Yeniköy'deki tüm kuvvetlerini çekerek Adapazarı cephesine gönderdiğini, buralarda sadece Rum ve Ermeni çetelerinin kaldığını rapor etmiştir. Bunun üzerine Servetiye cephesinden Sapanca'ya intikal ettirilen Yunan kuvvetlerinin geciktirilmesi istenmiştir. Bu esnada Kuva-yı Milliye askerleri ve milis müfrezeleriyle, Bahçecik ve çevresindeki Yunan askerleri ve Rum-Ermeni çeteleri arasında şiddetli çarpışmalar olmuştur. Bu çarpışmalarda Yunanlılar, gemilerden ateş desteği almışlardır. Çatışmalarda Araboğlu tepesindeki siperlerde Hacı Halil'in iki oğlu İlyas ve Tevfik (Özkaraaslan) şehit olmuştur.

Çatışmalar nisan, mayıs ve haziran aylarında ovalarda devam etmiştir. Servetiye Karşı köyünde mevzilen-

miş Servetiye Müfrezesi'nin yanında, Armutboğazı'da mevzilenmiş Değirmendere müfrezesi, Hamidiye'de mevzilenmiş Zobuoğlu Kuvvetleri, Döşeme'de mevzilenmiş Karamürsel Taburu Mürettep Kolordu Komutanlığının yönlendirmesi ile Bahçecik, Seymen, Yeniköy ve Yuvacık'taki birçok çarpışmalara katıldılar. Bahçecik'te bulunan Yunan komutanı, Değirmendere müfrezesinin yaptığı bir baskında, aldığı yaralar sonucu ölmüştür.

Mürettep Kolordu Komutanı Kazım Özalp komutasındaki birlikler, 21 Haziran günü Adapazarı ve Sapanca'yı Yunanlılardan kurtardı. Yunan birlikleri, Sapanca'dan sonra ikiye ayrılarak bir kol kuzeyden Eşme, Ketenciler, Uzuntarla üzerinden İzmit'te, diğer kol güneyden Derbent, Suadiye, Çuhane üzerinden Bahçecik'e doğru çekildi. İzmit'e doğru çekilen düşman birliğini Miralay Emin Bey'in, Bahçecik'e doğru çekilen düşman birliğini, Miralay Nurettin Bey'in kuvvetleri takip ediyordu. Kolordu Komutanı Kazım Özalp da güneyi takip eden birlik tarafındaydı. 22 Haziran günü Çuhane, Kullar, Döngel, Seymen ve Bahçecik civarında yoğun çatışmalar oldu.

23 Haziran'da Seymen'e ulaşan Yunan birlikleri, Yazlıktepe'yi işgal etti. Aynı gün Servetiye tepelerine saldırıya geçtiler. Karamürsel Taburu, Servetiye milisleri ve Zobuoğlu kuvvetleriyle Yunan ilerlemesi durduruldu. Buradan ileri gidemeyen Yunan birlikleri, Seymen, Kullar üzerinden İzmit'e yöneldi. Kullar-Paşadağı çevresinde bulunan milli güçler, düşmanı yan ateşe alarak zayıf verdirdi ve 24 Haziran sabahı İzmit istikametine sürdü. Bir kısım kuvvetler İzmit'e girdi. Bunun üzerine Yunanlılar Körfez'deki gemilerinden karaya asker çıkardı. Seymen istikametinden çekilerek İzmit'e gelen askerlerle güçlenen Yunan birlikleri, Körfezde bulunan Yunan gemilerinin top desteği ile Türk birliklerini geri çekilmek zorunda bıraktılar.

Türk birlikleri 25 Haziran gününü hazırlıkla geçirdi. 26-27 Haziran günleri taarruzla geçti. 27-28 Haziran gecesi ise Yunanlılar ve işbirlikçi Rum ve Ermeniler, gemilere binerek İzmit'ten ayrıldı. 28 Haziran günü Miralay Emin Bey'in birlikleri İzmit'e girerek İzmit'i düşman işgalinden kurtardı.

29 Haziran 1921 günü Değirmendere ve Servetiye Akıncıları ve Döşeme'deki Karamürsel Tabur'una bağlı bölük, Bahçecik'te bulunan Yunan güçlerine taarruz etti. Kurşun kurşuna muharebe iki saat sürdü. Saat 11:15'te Yunan kuvvetleri, Bahçecik'ten çekilmek zorunda kaldı. Bahçecik'te yaşayan Ermeniler, Yeniköy'de yaşayan Rumlar da Yunanlılarla birlikte bölgeden ayrıldı. Böylece Bahçecik 29 Haziran 1921 günü düşman işgalinden kurtuldu.

Seymen'e doğru çekilen Yunan birliklerinin bir kısmı gemilerle tahliye edildi, kalan kısmı ise Tatarköy (İhsaniye), Saraylı, Değirmendere istikametinde kovalandı. Kovalanan düşman, o gün Değirmendere'yi yaktı. Daha sonra 4 Temmuz 1921'de ise Karamürsel düşman işgalinden kurtarıldı.

Bu çatışmalardan sonra Soytarı Mustafa Efendi üsteğmenliğe; Mahmut Bey binbaşılığa; Zobuoğlu Hasan Bey albaylığa getirildi.

Servetiye Cephesi Şehitleri; 1-Ahmet Candaner, 2-İlyas Karaaslan, 3-Tevfik Karaaslan, 4-Mustafa Yavuz, 5-İsmail Alev, 6-Ahmet Azak, 7-Ahmet Kiyar, 8-Rasim Kakış, 9-Mustafa Kandemir, 10-Recep Çakır, 11-Mustafa Avlugan, 12-Hüsnü Karhan,

Servetiye Cephesinde Savaşıp, Avdan Cephesinde Şehit Olanlar; 13-Salih Kurtoğlu (Avdan), 14-İsmail Dervişoğlu, 15-Mustafa Karaosmanoğlu, 16-Mustafa Aktürk

Servetiye Cephesinde Savaşan Gaziler; 1-Ali Candan (Cirbin Ali), 2-Ali Biçer (Ali Çavuş), 3-Canfer Kocatürk, 4-Mehmet Şener, 5-Ahmet Aktürk,

Ne mutlu al bayrağımızı göklerden indirmeyenlere! Onları şükran, minnet ve dualarla anıyoruz...

6-Hüseyin Kartal, 7-Kadem Duran(-Kadem Çavuş), 8-Arif Duran(arif Çavuş), 9-İsmail Duran(İsmail Çavuş), 10-Mevlüt Çivelek(Mevlüt Çavuş), 11-İsmail Çavuş, 12-Mecit Karaaslan, 13-Şakir Özkaraaslan, 14-Hidayet Özay, 15-Memiş Ay, 16-Mehmet Kotal, 17-Ömer Yavuz(Ömer Çavuş), 18-Sabit Yavuzer(Sabit Çavuş), 19-Mustafa Bostan, 20-Muhammet Aydın, 21-Hasan Tanta, 22-Abdullah Aydeniz, 23-Sefer Karayel, 24-Mehmet Karayel(Mehmet Çavuş), 25-Mehmet Kaya, 26-Osman Kaya, 27-Hızır Azak, 28-Muhammet Kaya, 29-İbrahim Azaklı, 30-Mustafa Pekinalp, 31-Hasan Pekinalp, 32-Mustafa Karaosmanoğlu(Avdan da Şehit), 33-Şükrü Karaosmanoğlu, 34-Osman Kurdoğlu, 35-Salih Kurdoğlu(Avdan da Şehit), 36-Yahya Yurttaş, 37-Hamdi Ata, 38-Eyüp Yaman(Eyüp Çavuş), 39-Mustafa Aktürk(Avdan da Şehit), 40-Mustafa Temel, 41-Ramazana Azak, 42-Mustafa Akkaya, 43-Osman Akkaya, 44-Celal Kartal, 45-Muhiddin Kartal, 46-Cabir Kartal, 47-Abdullah Karaaslan, 48-Muhammet Karaaslan, 49-Zilkif Karaaslan, 50-İsmail Karaaslan, 51-Mustafa Karaaslan, 52-Ahmet Karaaslan, 53-Kadir Karaaslan, 54-Eyüp Karaaslan, 55-Hamza Karaaslan, 56-Ruşen Karaaslan, 57-Dursun Köse, 58-Osman Koçal, 59-İbrahim Acartop, 60-İsmail Acartop, 61-Ömer Belek, 62-Ahmet Biçer, 63-Davut Doğru, 64-İslam Doğru, 65-İdris Karal, 66-Bekir Bilen, 67-Hasan Serim, 68-Yakup Serim, 69-Maksut Serim, 70-Tahsin Serim, 71-Aslan Serim, 72-Muhammet Alev, 73-Memiş Baştürk, 74-Kadir Korkmaz, 75-İlyas Gürkanlı, 76-Ruşen Adıyaman, 77-Abdullah Tanrikulu, 78-Hasan Türk, 79-Harun

Karhan, 80-Ahmet Yavuz, 81-İlyas Yavuz, 82-Mevlüt Yavuz, 83-Mehmet Yavuz, 84-Muhammet Top, 85-Mustafa Top, 86-Muhammet Çakar, 87-Mustafa Çakır, 88-Osman Çakır, 89-Muhammet Çakır, 90-İshak Yılmaz, 91-Mehmet Yılmaz, 92-Muharrem Yılmaz, 93-Sefer Yılmaz, 94-Osman Yılmaz, 95-İlyas Yılmaz, 96-Dursun Turan(Hacı Sabanoğlu), 97-Mustafa Duran(Topal Mustafa), 98-İbrahim Turan(Veysel oğlu), 99-Yakup Özkanlı, 100-Ahmet Özkanlı, 101-Osman Kocatepe, 102-Ali Taşpınar, 103, Davut Taşpınar, 104-Rıza Aydın, 105-Kazım Mete, 106-İsmail Mete, 107-Süleyman Pekin, 108-Ali Pekin, 109-Mustafa Aktürkoğlu, 110-Hamza Aktürkoğlu, 111-Mehmet Ustaoglu, 112-Ahmet Ustaoglu, 113-Temel Ustaoglu, 114-Mustafa Ustaoglu, 115-Sadık Çalık, 116-Ömer Çalık, 117-Recep Çalık, 118-Muhammet Çalık, 119-Mithat Çalık, 120-Ali Çalık, 121-Tufan Çalık, 122-Ahmet Demirkol, 123-Hasan Demirkol, 124-İsmail Boyuneğmez, 125-Mehmet Turgut, 126-Hasan Turgut, 127-Hüseyin Turgut, 128-Abdi Turgut, 129-Ahmet Eryılmaz, 130-Harun Eryılmaz, 131-Mustafa Karakaş, 132-Davut Kandemir, 133-Salim Kandemir, 134-Kadem Serindere(Demirci Kadem), 135-Mustafa Serindere, 136-İsmail Serindere, 137-Ali Çivelek, 138-Ahmet Kösem, 139-İdris Kösem, 140-Hasan Akturan, 141-Veysel Büyükdin, 142-Ahmet Sarı, 143-Ali Tantaoglu, 144-Mehmet Çakmak, 145-Ömer Kansu, 146-İsmail Kansu, 147-Sadık Kansu, 148-İsmail Bayrak, 149-Salih Özkahraman, 150-Muhittin Yıldırım, 151-Süleyman Erkul

Servetiye Cephesinde Savaşan Tepecik ve Aksıgınlılar; 152-Reşit Usta (Dört Oğlu), 153-İbrahim Ay (İbrahim Çavuş, Avdan da Şehit), 154-Hüseyin Kaplan, 155-Mehmet Tonga, 156-Tosun Ay (Dursun Çavuş), 157-İdris Güneş, 158-Mehmet Kılıç, 159-Ali (İsmail) Yaşar, 160-İbrahim Yaşar, 161-Mustafa Can, 162-Hüseyin Özyayın, 163-Bilal Özyayın, 164-Mustafa Alış, 165-Kadir Öztonga

Çocuk Yaşta Cephe Yardımcı Olanlar; 166-Mustafa Azak, 167-Muhammet Karataş, 168-Hüseyin Aktürk, 169-Muhammet Kurdoğlu, 170-Kadir Tarı

Bu Cepheyle Doğrudan ya da Dolaylı Olarak İlgili Olan Müfrezeler ise şunlardır:

- Gökbayrak Millî Taburu (Cemal Bey)
- Kara Fatma Millî Müfrezesi
- Zobuoğlu Hasan Bey Millî Müfrezesi
- Karamürsel Millî Taburu
- Servetiye Millî Müfrezesi
- Döşeme (Nüzhetiye) Millî Müfrezesi
- Terzi Lâz Mevlüt Millî Müfrezesi
- Değirmendere Millî Müfrezesi
- Katröz (Çilekli) Millî Müfrezesi
- Kırıntı Millî Müfrezesi
- Serindere Millî Müfrezesi
- Tepecik Millî Müfrezesi
- Halit Molla Millî Müfrezesi
- Çepniköylü (Suadiye) Müslüman Osman Müfrezesi